

“ŞÜPHE SİZ ALLAH (cc) KATINDAYEGANE HAK DİN, İSLAM'DIR.” (Al-i İmran,19) İslam, ilk insan ve ilk peygamber Hz. Adem'den, Peygamberimiz Hz. Muhammed sallallahu aleyhi vesellem'e kadar bütün Nebi ve Rasuller'in Dini'dir. Hz. Muhammed (sav), Rabbimiz'in ifadesiyle Peygamberlerin Sonuncusu

(Hatem'ül Enbiya) ve Efendisi'dir. Peygamberler atadan kardeşirler ve (şeriatlarında bazı farklılıklar olsa da) dinleri bir'dir. O da İslam'dır. (Buhari) Yüce Allah (cc) bu

hususla şöyle buyuruyor: “SİZİN İÇİN DİN OLARAK İSLAM'I SEÇTİM.”

(Maide,3) Bütün peygamberlerin bir olan çağrısı TEVHİD'tir.

“İslâm kelimesi ve türevleri,

genel olarak Hz. Muhammed'den önceki

semâvî tevhid dinleri ve mensupları

için de kullanılmıştır. Çünkü

vahy'in kaynağı bir olup, o da Yüce Allah'tır. O'na ve peygamberlerine

"tabi ve teslim olma" niteliği önceki

dinlerde de vardır. Kitabımız Kur'an-ı

Kerim bunu kesinlikle teyid etmektedir.

Yüce Allah celle celeluhu, Kur'an'da,

mealen (Hz. Nuh'un diliyle) şöyle buyuruyor:

“Ben teslim olanlardan olmakla

emrolundum.” (Neml,91) Yine Hz.

İbrahim ve Hz. İsmail'in diliyle Rabbimiz

şöyle buyuruyor: “EY RABBİMİZ,

BİZİ YALNIZ SANA TESLİM OLANLARDAN

KIL.” (Bakara,128) Hz. İsa'nın

Havarilerinin dilinden de şöyle buyuruluyor:

“Biz Allah'a iman ettik ve

sen şahit ol ki, biz gerçekten teslim

olanlarız.” (Al-i İmran,52)

Cenâb-ı Hak Nûh (a.s)'a vahyettiği

gibi Hz. Muhammed'e de vahyettiğini

bildirmiş (en-Nisâ, 4/163), Hz.

İbrahim ve ondan sonra gelen peygamberleri

ve mensuplarını "müslüman"

olarak nitelemiştir. "Bir zaman

Rabbi ona: "İslâm ol" dediğinde, İbrahim:
"ALEMLERİN RABBİ OLAN
ALLAH'A TESLİM OLDUM" demişti.

İbrahim, İslâm ümmetinden olmayı oğullarına da vasiyet etti. Ya'kub da onu tavsiye ederek: "Oğullarım! Allah sizin için bu dini seçti. O halde sizler sadece müslümanlar olarak can verin" dedi.

Yoksa siz, Yakub'a ölüm geldiği sırada yanında mı bulunuyordunuz? O zaman o, oğullarına: "Benden sonra neye tapacaksınız?" demiş, oğulları da: "Senin ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilâhı olan tek ilâha kulluk edeceğiz. Bizler O'na teslim olduk" demişlerdi" (el-Bakara, 2/131-133).

Şu ayet-i kerîmede peygamberlerin mesajının temelde bir ve aynı olduğu ve bunun da İslâm'dan ibaret bulunduğu şöyle ifade buyrulur:

"Allah'a, bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına indirilene, Musa'ya ve İsa'ya verilen ve diğer peygamberlere Rab'leri tarafından verilene iman ettik. Onlar arasında bir ayırım yapmayız, biz de Allah'a teslim olanlarız, deyin" (el-Bakara, 2/136). Ancak daha sonra yahudi ve hıristiyanlık dininin bozulduğu ve mensuplarının şirke düştükleri bir önceki ayette şöyle anlatılır: "Kitap ehli: "Yahudi ve hristiyan olun ki, doğru yolu bulasınız" dediler. Ey Muhammed! De ki: "Hayır, biz bâtilı bırakıp, hakka yönelen İbrahim'in dinine uyarız. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi" (el-Bakara, 2/135).

Diğer yandan teslis (üç ilâhı bir sayma) inancının onları küfre düşürdüğü de ifade edilir: "Gerçekten, Allah Meryem'in oğlu İsa'dır, diyenler kâfir olmuşlardır" (el-Mâide, 5/72). "Şüphesiz ki: Allah üç ilâhtan biridir, diyenler, kâfir olmuştur. Oysa tek bir ilâhtan başka, hiçbir ilâh yoktur" (el-Mâide, 5/73). "Yahudiler, Üzeyr Allah'ın oğludur, hristiyanlar da İsa Allah'ın oğludur, dediler. Bu, onların ağızlarında geveledikleri câhilce sözleridir" (et-Tevbe, 9/30).

Yine Kur'an-ı Kerîm'de Hz. İbrahim'den söz eden on kadar ayette, O'nun "hanîf (Hakk'a dönen, tam teslim olan, ibadet eden)" bir peygamber olduğuna yer verilir. "İbrahim ne yahudi idi, ne de hristiyandı. Fakat o, dosdoğru (doğruya yönelmiş,

hanîf) bir müslümandı. Müşriklerden de değildi" (Âl-i İmrân, 3/67). "Şüphesiz ki ben, Hakk'a eğilerek yüzümü gökleri ve yeri Yaratan'a çevirdim. (eslemtü) Ben Allah'a ortak koşanlardan değilim " (el-En'âm, 6/79).

Bütün peygamberlerin tevhid dinine dair vurgulamalarını (ayetleri) çoğaltmak mümkündür. Görüldüğü gibi bütün Peygamberler müslüman'dı ve dinleri de İslam'dı. İslam, vahiyle gelen Allah'ın emirlerine ve yasaklarına teslim olmaktır. Nebi ve rasuller diğer insanlardan daha çok Allah'a teslim olan Müslümanlardı.

Yüce Kitabımız Kur'an'ın gelmesiyle önceki kitapların hükmü tamamen ortadan kalkmıştır.

Kur'an, kendinden evvelki kitapları ve peygamberleri tasdik eder, fakat onlarla amel etmeyi emretmez ve yasaklar. Kur'an'dan başka rehber, İslam'dan

başka din yoktur. Bütün insanlığa hitabeden ve evrensel bir mesaj getiren son tevhid dini, en mükemmel düzeye ulaştırılmıştır. "BUGÜN DİNİNİZİ SİZİN İÇİN İKMAL EDİP, ÜZERİNİZE NİMETİMİ TAMAMLADIM VE SİZE DİN OLARAK İSLAM'I SEÇTİM" (el-Mâide, 5/3), "Deki; 'Ey kitap ehli, sizinle aramızda ortak olan şu söze geliniz: Sırf Allah'a kulluk edelim, hiçbir şeyi O'na ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp birbirimizi ilâh edinmeyelim." (Al-i İmran,64)"

Din; hayat tarzı,bakış açısı gibi manalara gelir. Peki, İslam Dini nedir? İslam Dini, her şeye Allah Teala'nın baktığı yerden bakmaya azmetmektir. Hayatın merkezine Allah ve Rasulü'nü koymaktır. İslam, her şart ve her zamanda tek doğrunun adıdır. İslam, hem dünyadır, hem de ahirettir. İslam bütün emir ve yasaklarıyla bir bütündür. İslam sadece ahlaki prensipler manzumesi değil iman, ilim, ahlak, ibadete dair ilkeleri olan yegane hayat nizamıdır. İslam, insanların her çağ ve her zamanda yaşantılarına yön veren dosdoğru sistemdir. İslam'ın sahibi de, kainatın, içindekilerinin, mekanın ve zamanın sahibi de, yaratan ve yaşatan Yüce Allah'tır.

Yüce Allah (cc), kullarını yarattığı gibi onlara hayatın bütün kanun ve müeyyidelerini de en güzel şekliyle beyan buyurmuştur. Bir makinayı-cihazı üreten mühendis-firma nasıl ki onu herkesten iyi bilir ve bu doğrultuda "kullanma talimatını"da yanında verirse, tek güç ve kudret sahibi- her şeyi

yaratan ve yaşatan Allah (cc) da en mükemmel şekilde yarattığı kullarının durumunu, onlar için neyin gerekli, neyin gereksiz olduğunu en iyi bilen ve bu çerçevede Kur'an'ı ve Rasulu'nu gönderendir. İslam, yaratıcı Yüce Allah ile insan, insan ile insan ve insan ile diğer mahlukat- çevre arasındaki ilişki ve iletişimi en güzel şekilde düzenleyen, en mükemmel ve en son yegane Hak Din'dir. İslam, Rabbimiz Yüce Allah'ın insanlar için gönderdiği sistemin bütünüdür, asla beşeri bir nizam değildir. Yaratanımız ve yaşatanımız BİR olduğuna göre O'nun insanlar için seçtiği ve beğendiği din de elbette bir tanedir, o din de şüphesiz İSLAM DİNİ'dir. Ta ilk insan ve ilk peygamber Hz. Adem'den, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) kadar gelen bütün Tevhidi İnanışların ismi İSLAM (Allah'a teslimiyet ve barış ve esenlik yolunda olmak)'dır. Üç ayrı din olmadığı gibi İslam'ın ılımlısı (light) veya ılımsız da olmaz, İslam İslam'dır. Tarih bu ve benzeri birçok sapık ve uydurma girişimlere şahit olmuştur, ancak hiç biri ilgi ve alaka görmemiş, yer ile yeksan olmuştur.

İlimli İslam gibi uydurma tanımlamalar yapmak veya bu tür tanımlamaların peşine düşmek, bunlardan medet ummak abesle iştiğaldir ve hiçbir müminin asla işi değildir. Mümin şahsiyet (hayatının merkezinde para, makam, şöhret ve şehvet değil Allah (cc) ve Rasulu'nun (sav) emir ve yasakları olan insan) bir kelime ile ifade edecek olursak şayet, ancak ve ancak "SALİH AMEL" ile meşgul olur. Salih amel odur ki, kişi yaptığı zaman onu Allah'ın rızasına götüren fiillerdir. Salih amel denilen yapıldığı takdirde kişinin veya topluluğun iki cihan saadetine vesile olacak dünyanın en güzel işine örnek verecek olursak namaz'ı ikame etmek (dosdoğru kılmak), fiili ve kavli, samimi ve gözyaşı ile dua etmek, hakkı ve sabrı tavsiye etmek, emin ve güvenilir bir şahsiyet olmak, iyilik ve hayırda yardımlaşmak, "Ancak Müminler kardeşler" ayetine sınımsız sarılmak, iyiliği emretmek, kötülüğü nehyetmek (en azından kötülüğe ve yanlışa buğzederek, tavır alarak prim vermemek) ve bu gaye için çaba harcamak, yollardaki (maddi

ve manevi alemimizde) manileri ve engelleri kaldırmak, diğergam olmak, maddi ve manevi sıkıntı ve acılara rağmen mümin kardeşinden tebessüm ve güleryüzü esirgememek, kendimiz ve insanlığın faydası için ilim ile meşgul olmak, akletmek, , istişare ve danışmaya önem vermek, planlı ve disiplinli olmak, günlük, haftalık ve aylık yaptığımız program paralelinde yalnız ve topluca Kur'an'ı uyanık bir halde okumak, anlamaya gayret etmek ve en önemlisi de Kur'an'ın sunduğu hayat çerçevesinde yaşamaya cehdetmek, nezaket ve güzel ahlak sahibi olmak, zalime ve zulme engel olmak, şehadeti arzulamak öz ifade ile Allah ve Rasulu'nun istediği gibi Müslümanca Yaşamak ve Müslümanca Düşünmek, Salih Amel'dir.

Sonuç itibarıyla Batı ve onun uzantıları, Müslümanları ve İslam ülkelerini "yumuşak lokma" haline getirmek gayesiyle "light (ılımlı) İslam" vb. projeleri uygulamaya koymaya ve bunun için coğrafyaları, kültürleri, halkları, eğitim ve öğretim sistemlerini, siyaseti, medyayı, ekonomiyi içini boşaltarak yeniden dizayn etmeye çalışıyorlar. Ve Müslümanlar asıllarından yani İslam'ın ahlakından, ibadetinden, hukukundan, edebinden, kardeşliğinden, müslümanca düşünmek ve müslümanca yaşamak bilincinden uzaklaştıkça da Batı Emperyalizmi zulümde ve vahşette başarılı oluyor, maalesef. Batı'nın ise en belirgin özelliği emperyalizm'dir. İnsanı maddeye kul yapmak, esir etmek, yer altı ve yer üstü kaynaklarını, kültürleri ve dahi insanlığı sömürmek ama hep sömürmektir.

İslam ise, onurlu, şahsiyetli ve özgür fertler ve toplum tesis eder. Allah'a kulluk en büyük özgürlüktür. Müslüman ne zulmeder ne de zulme uğrar. Daha fazla sömürülmemek ve ezilmemek için yapılacak şey, yıkıldığımız yerden ayağa kalkmaktır, birlik ve beraberliğe, sevgi ve kardeşliğe, iyilik ve hayra, namaza ve duaya, nezaket ve güleryüze, sadaka ve infaka, adalet ve dürüstlüğe, ilim ve ahlaka, Kur'an'a- İslam'a dönmektir. O halde kurtuluş, İslam'dan başka bir şeyde aranmamalıdır. Rabbimiz şöyle ferman ediyor: "KİM, İSLAM'DAN BAŞKA BİR DİN ARARSA,

ONUN DİNİ ASLA KABUL EDİLMEMEYECEK VE O,
AHİRETTE BÜYÜK ZARARA UĞRAYACAKTIR”

(Âl-i İmrân, 3/85) , “Kim, kendisine doğru yol besbelli
olduktan sonra Peygamber'e karşı çıkar, müminlerin
yolundan başkasına uyup giderse onu
döndüğü yolda bırakırız ve cehenneme sokarız.

Orası ne kötü bir gidiş yeridir.” (Nisa,115)

Yine Ebu Sa'îd (radıyallahu anh)'den; "Hz.

Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurdular:

"KİM, RAB OLARAK ALLAH'I, DİN OLARAK

İSLAM'I, RASUL OLARAK HZ.

MUHAMMED'İ SEÇTİM (kabul edip, tabi oldum)

DERSE CENNET ONA VACİP OLUR.” (Ebu Dâvud,

Salât)

HAYAT, ANCAK

GÜZEL AHLÂKLA GÜZELLEŞİR

Kardeşim;

- “Emrolunduğun gibi Dosdoğru Ol” (Hud Suresi)

- “Yalandan sakının, çünkü yalancılık insanı

kötülüğe, kötülükte cehenneme götürür...” (Buhari)

- “Hile yapıp, aldatan bizden değildir.”

- Daima verdiğin sözde dur, sözüne sadık ol,
vefalı ol, çalışkan ol, tembel olma.

- Emaneti koru, emanete ihanet etme, unutma
can, mal, evlat, aile, dünya, çevre hepsi emanet...

- İyilerle ve iyiliklerle beraber ol,

- İyilik ve hayır için çalış, koştur.

- Her zaman doğrudan ve haklıdan yana ol,
mazlumunu koru.

- Zalimi destekleme, işbirlikçilik yapma.

- Kötülüklerle yaklaşma, kötülüklerle engel ol,
arkadaşını ve çevreni de bu konuda uyar, uyandır

- Açık sözlü, tevazu sahibi, dürüst, samimi,
sevgi dolu, tatlı sözlü, güleryüzlü, vefalı, cömert
olmak aklın, vicdanın ve İslam'ın beğendiği güzel
ahlaktadır, bunlara sarıl, sakın güzel ahlakı bırakma.

- Dedikodu, gıybet, gösteriş, iki yüzlülük, yalacılık,
yalan, hile, hırsızlık, kıskançlık, iftira, büyülenmek,
başkalarını hor görmek, alay etmek, kötü
zanda bulunmak, insanların özel hayatlarıyla ilgilenmek,
saygısızlık, kul hakkı yemek, öfkelenmek,
israf, alkollü içki kullanmak, kumar oynamak aklınvicdanın

ve İslam'ın kabul etmediği kötü davranışlardır, bu kötü davranışlardan şiddetle kaçın...

- "İyilik güzel ahlâktır; fenalık da, kalbin yatışmadığı ve halkın duymasını hoş görmediğin şeydir."

- "İnsanların en hayırlısı ahlâkça en güzel olanıdır."

- "Kıyâmet günü müminin mîzanında güzel ahlâktan daha ağır bir şey bulunmaz ve her halde Allah, çirkin ve kötü sözlü kimseyi sevmez."

- "İmânı en olgun kimseler, en güzel ahlâklılardır. En hayırlılarınız, kadınlarına hayırlı olanlardır."

- "Bir mümin güzel ahlâkiyle gece ibâdet eden, gündüz oruç tutan kimselerin derecelerine erişir.",

- "Güzel ahlâk güler yüz hayırlı işlerde el açıklığı, bir de kimseye eziyet etmemektir. "

- "Kendinizden aşağı olana bakın. Sizden daha üstün olana bakmayın. Çünkü bu türlü hareket Allah'ın size olan nimetini küçümsememeniz için daha uygundur."

- "Biriniz mal ve yaratılış (hilkât)ça kendinden üstün birini gördü mü, kendinden aşağı olana bakıversin." (Buhârî, Rikâk, 30; Müslim, Zühd, 8; Tirmizî, Libas, 38)

- Nevvâs b. Sem'ân (r.a.) Allah Rasûlü'ne birr ve ism'in anlamını sormuş, o, şu cevabı vermiştir: "Birr, ahlâk güzelliğidir. İsm ise, kalbini rahatsız eden ve başkalarının bilmesini istemediğin şeylerdir." Vesselam.